

II.

Писмо отъ Пловдивъ.

Пловдивъ $\frac{1}{13}$ августа 1876.*Любезный ми Господине!*

На добръ часъ! На добръ часъ да бжде Вашето пжтешествіе, въ кое-то Вые ще бждете придружени съ молитвы-ты на единъ цѣлъ народъ. Дано Господъ благоволити Ваше-то самопожъртованіе и Ваши-ты трудове!

Жално ми е, че не можъ и азъ да участвувамъ поне отъ далечъ колко-годѣ полезно въ твѣя трудове. Пакъ, обаче, споредъ желаніето Ви, азъ днесъ Ви бѣлѣжѣмъ нѣкои работы които вѣрвамъ, че за васъ не ще бждѣтъ нови, нѣ кои-то, споредъ моето мнѣніе, заслужватъ и веднажъ и дважъ да се повторять.

Слѣдъ Едибъ еффенди, ные ся наслаждавамы за сега съ Селимъ еффенди. По-безочливъ романъ отъ рапорта на тоя послѣдній не можеше да ся въобрази. Недѣйте вѣрва въ него, и Вые не ще бждете измамени. Тѣзи сж елюкюбраціи-ты на едни хора, които сж намирать въ тѣсно, и които измыслювать лъжи слѣдъ лъжи за да покрыватъ погрѣшкытѣ си. Увѣрете всякого когото видите, че това е всичко плодъ на едно смаяно въображеніе, и че, когато рапортъ-тъ на Американскыйтъ консулъ излѣзе на бѣлъ свѣтъ, тогава Европа ще види най-безпристрастното и компетентно изложеніе врьзъ твѣя работы. Многобройны-ти злочестници, които сж освободихъ по слѣдствіе на тѣй-нареченжтж амнистіѣж, турять ны въ положеніе да сждимъ до колко исповѣди-ты въ Селимъ-еффендіевы-ты испытни сж за вѣрваніе. Безбройни сж онія, които сж мжчени, чрѣзъ бѣсеніе съ веригы, и біеніе и безсѣніе, да кажатъ, че намѣреніето